

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Українську Помісну
Православну Церкву!

Часопис
Волинської єпархії
Київського Патріархату

№6 (67) червень 2010 р.

23 травня ввечері на Волинь прибув Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет. Його першосвятительський візит розпочався відвіданням парафії Святої Трійці в с. Липини Луцького районного деканату. Святійшого владика, якого супроводжували архієпископ Луцький і Волинський Михаїл та канцлер протоієрей Микола Цап, привітали голова облдержадміністрації Борис Клімчук, голова облради Анатолій Грицюк, голова сільради Богдан Гусак, а також настоятель протоієрей Микола Цап'юк.

Первоієрарх Київського Патріархату освятив нові дзвони липинського новозбудованого храму (пожертвували Роман і Тетяна Казибріди), оглянув його і разом із численними вірянами пройшов центральною вулицею до сільради (на світлинні інформаційної служби єпархії), де звернувся до присутніх з архіпастирським словом. Він зазначив: «Я дивуюся, які гарні храми будуються у нас нині в Україні. Ми повинні бути вдячні Богові, що живемо у час, коли храми не руйнують, а навпаки – будують. До того ж ще й не просто будуються, а наповнюються вщерть людьми».

Насамкінець Волинський народний хор проспівав Патріархові многоліття і він відбув до Луцька. Закінчення огляду візиту – на 3 стор.

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

14 липня –

Преподобного Никодима Святогорця

Він народився 1748 року на грецькому острові Наксос і при Хрещенні отримав ім'я Ніколаос. Маючи 26 літ, пішов на Афон і був пострижений у ченці з іменем Никодим. Спершу ніс послух читця й діловода. За два роки митрополит Коринфський Макарій, прибувши на Афон, доручив молодому монахові підготовку до видання знамениту згодом книгу «Добротолубіє», рукопис якої владика щойно віднайшов. Ця праця стала початком багатолітніх старань Никодима на ниві церковної літератури.

Проте в 1783 році він прийняв обітницю мовчальництва і шість літ ні з ким не розмовляв, жив у відлюдній келії. Та коли на Афон знову прибув митрополит Макарій, поклав на Никодима новий послух – редагування творинь преподобного Симеона Нового Богослова. Тож подвиг мовчальництва довелося облишити. Відтоді й до кончини він ревно трудився як редактор, перекладач, письменник, видавець і відійшов до Господа 1809 року.

За свідченнями сучасників, преподобний Никодим був простий, незлобливий, глибоко зосереджений. Зовнішнє його життя нічим не по-

казне, типове для багатьох іноків. Але плоди цього життя – великі. Він написав передмову до «Добротолубія», книги «Нове зібрання житій святих», «Учення про Сповідь», «Доброзвичність християн», опублікував уривки з афонських рукописів під назвою «Вінець Приснодіви», підготував до видання нову редакцію «Кормчої книги» та багато інших творів. Писав Никодим духовні пісні. Та найбільш відомий він книгою «Невидима боротьба». Цікаво, що насправді Никодим – не автор, а перекладач і редактор цієї праці. Автором же був католицький монах Лоренцо Скуполі. Але преподобний Никодим, переконавшись у тому, що книга дуже путня, переклав її з латинської на грецьку, додав цитати з Біблії, отців Церкви, дещо відредагував і видав.

...У березні 2010 року Грецію сколихнула нечувана вістка: якийсь лиходій викрав моці преподобного Никодима Святогорця. Яке ж було здивування, коли за декілька днів зловмисник сам явився до поліційного відділку. Виявляється, кілька ночей до злодія вві сні являвся святий і докоряв йому. Тож він прийшов і здався, з усією Грецією промовляючи: «Преподобний Никодиме Святогорцю, моли Бога за нас!». До цієї молитви приєднуються й українці.

Віктор ГРЕБЕНЮК

Наша газета – у Вашу скриньку

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця найпопулярніша волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштовому відділенні області, почина-

ючи з будь-якого місяця. Вартість одного примірника з доставкою – **1 грн 63 к.** (без вартості приймання передплати). Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – **91241**. Архів основних публікацій «Волинських єпархіальних відомостей», оперативні церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslavja.lutsk.ua

ХРОНІКА

Запобігати нещастям

27 квітня архієпископ Михаїл, канцлер протоієрей Микола Цап, декани єпархії взяли участь в одноденному семінарі, присвяченому Тижню охорони праці (на прохання його оргкомітету). Перед священнослужителями виступили фахівці державного підприємства «Волинський експертно-технічний центр».

До Почасва – пішки

26–28 квітня вчетверте 26 волинських богомільців здійснили пішу прощу до почаївських святинь. Цьогоріч у ході взяли участь і четверо священників: ієреї Михайло Стрільчук, Володимир Курчин, Сергій Лівончук, Валерій Братунь. Серед паломників було четверо дітей віком від 11 до 14 років. Найстаршою у групі була 74-річна ковельчанка, проте вік не став їй на заваді і вона однією з перших дійшла до відпустового місця.

На вістрі часу

30 квітня в Київській православної богословській академії відбувся перший Всеукраїнський церковно-інформаційний форум. Прибули представники майже всіх єпархій, які відповідають за благовістя через засоби масової інформації, видавничу справу. Перед учасниками зібрання виступили: Патріарх Філарет, ректор академії митрополит Димитрій, голова інформаційно-видавничого управління Патріархії єпископ Євстратій, доктор богослів'я Дмитро Степовик, авторка й ведуча телепрограм Людмила Станкевич та інші.

Від нашої єпархії було два промовці: спочатку завідувач видавничого відділу «Ключі» Ігор Сацик, а пізніше – голова інформаційно-видавничого центру протоієрей Віталій Собко. Брат Ігор коротко окреслив перспективи видавничої справи в єпархіях на прикладі Волині. «Немає потреби створювати видавництва в кожній єпархії, слід розбудовувати вже наявні, які забезпечуватимуть літературою інші. Їхні видавничі плани належить узгоджувати, щоб не було дублювання. І, звичайно ж, треба створити при Патріархії оптову книгарню, де продаватиметься вся література, що вийшла в єпархіях», – сказав Ігор Сацик.

Отець Віталій у тридцятихвилинному виступі розповів про структуру відділів, які проводять інформаційно-видавничу діяльність у Волинській єпархії, про укази архієпископа Михаїла, що регулюють цю сферу. Далі промовець, зокрема, запропонував: створити єдиний інформаційний простір Церкви та систему оперативного внутрішньоцерковного обміну інформацією; газети «Голос Православ'я» надати статус єдиного офіційного друкованого ЗМІ, журналові «Православний вісник» – спеціалізованого богословського видання, а вихід «інформаційного бюлетеня» припинити, оскільки його текст дублюється в попередніх; створити телерадіостудію Київського Патріархату; щодо мережі церковних сайтів – зосередити увагу на виготовленні й підтримці високопрофесійних ресурсів як у центрі, так і на місцях; об'єднати зусилля столичних і регіональних фахівців православної видавничої справи. Отець Віталій зауважив також на потребі вдосконалення україномовної богослужбової літератури: для цього в богословську комісію слід залучати додаткових фахівців – перекладачів, літредакторів, музикознавців, усувати різноманітні розбіжності, неточності перекладу тощо.

У Володимирському районному деканаті

6 травня парафія Великомученика Юрія Переможця у Володимирі відзначила храмове свято, яке очолив архієпископ Михаїл. За Божественною Літургією з ним співслужили настоятель парафії, районний декан протоієрей Євген Шевчук, міський декан протоієрей Юрій Пилипець, ба-

ВОЛИНСЬКІ ІКОНИ

Образ «Святі безсрібники Косма й Даміан». 1693 р. Походить із храму Успіння Пресвятої Богородиці с. Баїв Луцького районного деканату. Матеріали: основа з трьох соснових дощок, левкас (грунт із крейди і клею), темпера, олія. Тло гравійоване стилізованим рослинним орнаментом, золочене; ікона має подвійне обрамлення, профільовані планки сріблені. Реставрована в обласному краєзнавчому музеї 2008 р. Павлом Петрушаком і Анастасією Чабан. Експонується в Музеї волинської ікони.

Улітку 2008 р. до нашого музею з баївської церкви було передано п'ять образів, які стали справжнім відкриттям у дослідженнях пам'яток сакрального мистецтва Волині. Успенський храм побудовано 1875 р. замість старого, ще XVI ст. За переказами, давня церква була освячена на честь Косми й Даміана. Вірогідно, що ікона могла бути храмовою в іконостасі XVII ст. Після реставраційних робіт, коли образ постав у первісному вигляді, є всі підстави стверджувати, що він доповнює вже відому творчу спадщину іконописця Йова Кондзелевича, який працював на Волині в кінці XVII – першій половині XVIII ст. Про це яскраво свідчить майстерне поєднання в іконі давньої східної традиції й елементів тогочасного західноєвропейського мистецтва, малярсько-технічні прийоми виконання, особливості іконографічної побудови, образно-психологічне трактування святих, своєрідне колористичне вирішення, вдале внесення елементів пейзажу й архітектури.

Святі Косма й Даміан, яких Церква особливо вшановує 14 липня, жили у Римі в III ст., були рідними братами. Їх виховувала мати, яка своїм прикладом привчала си-

нів до богоугодного життя. Ставши відомими цілителями, не шукали слави й багатства. Лікуючи хворих, вони ніколи не брали грошей, тому і були названі безсрібниками.

На іконі святі зображені у повний зріст і, хоча фігурами повернуті один до одного, їхні лики звернуті до віруючих майже фронтально. Вони стоять на пагорбах. Обличчя святих строгі, вольові, наділені психологічним станом важливості високої місії не лише цілителей, а й проповідників віри Христової, одночасно не позбавлені людяності й співчуття. Зморшки на чолі, щоках, біля очей, які прописані білими мазками, свідчать про нелегкі випробування, які випали на їхню долю, мучеництво задля спасіння людей. Хоча благородні лики з високими чолами обрамляють руді волосся, борода й вуса, але особливий виблиск великих очей свідчить про їхню молодечу силу і насагу. Святі тримають речі, що вказують на їхню практику цілителей: у руках Косми – ступка з ложечкою, а в руках Даміана – відчинена скринька для ліків із ложечкою.

Одягнуті святі у традиційні підпоясані хітони і гіматії, перекинуті через ліве плече. Малоючи облачення, іконописець використовує невелику кількість кольорів, але майстерно розкладає їх на безліч відтінків. Це приносить особливу легкість, прозорість, близьку до нематеріального світу, підносить у вищий світ, а вохристий хітон Косми навпаки – притягує насиченістю і глибиною, ніби приземлюючи. Золоті німби, гравійоване тло наповнюють ікону особливим світлом і благодаттю.

Світлана ВАСИЛЕВСЬКА,
провідний науковий співробітник
Музею волинської ікони

гато місцевого духовенства. В урочистому Богослужінні взяли участь голова райдержадміністрації Валентин Скуба, голова райради Андрій Онищук, інші представники влади, воїни-афганці, котрі, бажаючи шанувати пам'ять загиблих побратимів, принесли квіти до пам'ятника загиблим у локальних війнах, що розташований на території Юр'ївського собору.

У братствах

Волинському крайовому братству Святого апостола Андрія Первозваного (Луцькому Хрестовоздвиженському) вже майже 400 років. Знало періоди розквіту, занепаду, навіть тимчасового припинення діяльності. У 1990-му воно в черговий раз відродилось. Але нині його члени – люди літні. Тому 6 травня на зборах Братство радо вітало поповнення: семеро молодих людей вирішили стати його членами. Разом з іще одним молодиком, який увлився в лави трохи раніше, вони утворили молодіжне крило Братства. Цим відродили давні статутні положення: колись було «Молоде Братство» як його частина. Із числа молоді на зборах обрано заступника голови – очільника молодіжного крила Андрія Когута. Як повідомив інформаційній службі єпархії голова організації Андрій Бондарчук, у найближчих планах братчиків – організація і відкриття музею Братства та братської духовної крамниці.

5–6 червня Молодіжне православне братство Преподобного Миколи-Святоші, князя Луцького, відзначало чергову річницю свого заснування, – повідомив сайт Chernestvo.org. Ось уже шість років братчики трудяться на церковній ниві, прагнучи змінити на краще себе і світ, що навколо. Традиційно всі святкові заходи проводились на території Свято-Миколаївського жидичинського монастиря. Цього разу молоді зібралось вже більше 20 чоловік. Офіційна, урочиста частина розпочалася пізно ввечері Опівнічною та подячним молебнем у скиту Святого Духа. Їх очолив ігумен Константин (Марченко). Після богослужіння з вітальним словом звернувся духівник Братства ієромонах Яків (Мільян). Опісля біля вогнища юнацтво переглянуло у відеозапису один зі своїх проєктів «Різдвяний вертеп» (він був визнаний одним із найкращих серед ряду вертепів, показаних волинянам у телемарафоні «Бог багатий милосердям – 2008») і фотоархів Братства. Також цю братську ніч наповнили повчальні ігри.

Це спільна звитяга

До Дня Перемоги в Луцьку та всій єпархії пройшли святкові заходи. 7 травня канцлер протоієрей Микола Цап взяв участь в урочистому зібранні в обласному муздраттеатрі, а 9 травня після Божественної Літургії в кафедральному соборі архієпископ Михаїл, декан собору протоієрей Микола Нецькар та інші священнослужителі взяли участь у мітингу на міському Меморіалі. Тут духовенство відправило заупокійні літії по жертвах Другої світової війни біля головного монумента і пам'ятного знака постраждалих від депортації з українських етнічних земель Забужжя. Тим часом перед пам'ятником Тарасові Шевченку в центрі міста настоятель луцької парафії Рівноапостольного князя Володимира священик Сергій Медведєв із благословення владики відслужив літію по вояках Української повстанської армії, які полягли за нашу спільну Перемогу.

У райцентрах священнослужителі Київського Патріархату також не стояли осторонь святкування. Так, в Іваничах настоятель парафії Казанської ікони Божої Матері протоієрей Андрій Мельничук окрім традиційного поминання освятив нову ветеранську аптеку.

Пам'ятати подвижника

8 травня Луцька гімназія № 4 провела урочистий захід із нагоди присвоєння їй імені славетного волинянина – вчителя,

Продовження на 4 стор.

ВАРТО ЗНАТИ

«ДІЄ І БУДЕ ДІЯТИ»

Закінчення. Початок на 1 стор.

Біля брами кафедрального собору Святої Трійці його зустріли священнослужителі, міський голова Богдан Шиба та інші високопосадовці.

На молебні з нагоди прибуття Святейший владика привітав усіх присутніх із престольним празником і зазначив: «Щоразу, коли я приїжджаю до Луцька, надихаюсь вашою вірою, любов'ю до храму, вашим благочесттям. Апостол Павло говорив до різних Церков, які заснував, що він насолоджується їхньою вірою, отак і я радію, що наша Церква така велика». За всіма соціологічними опитуваннями, Київський Патріархат кількісно перевершує Московський, а це одне зі свідчень, що віра в Україні – міцна, підкреслив первоієрарх.

Його святість також торкнувся питання об'єднання Православних Церков України в Єдину Помісну. «Прийде час і в Україні буде єдина Церква. Це для нас може здаватися чимось неможливим, але дія Бога немає неможливої жодної речі. А для того, щоб це сталося, потрібно виконувати найголовнішу Божу Заповідь – любити ближнього свого, як самого себе. Бог – це любов, а де є любов, там немає ненависті, а є повага, навіть до ворогів наших», – наголосив Святейший владика.

Після Богослужіння відбулася зустріч Патріарха з керівниками обласної та міської влади.

24 травня владика Філарет очолив храмовий празник кафедрального собору Святої Трійці в Луцьку. Під час Божественної Літургії та хресного ходу навколо головної святині єпархії з ним співслужили: архієпископ Луцький і Волинський Михаїл, єпископи Кіровоградський і Голованівський Марк та Вінницький і Брацлавський Онуфрій, канцлер протоієрей Микола Цап, декани єпархії, намісники монастирів й інші священнослужителі. Разом з тисячами вірян молилися голова облради Анатолій Грицюк та

луцький міський голова Богдан Шиба. Відправу транслювала в прямому ефірі Волинська держтелерадіокомпанія з повтормом увечері.

Вітаючи волинян зі святом, Патріарх виголосив проповідь про День Святого Духа, а саме як Його дія перероджувала людей у минулому та сьогодні. Ми помічаємо явне переродження апостолів, коли на них зійшла благодать Святого Духа. Страх змінився на безстрашність, і учні Христові перед багатотисячним натовпом стали проповідувати різними мовами про воскресіння Ісуса. Сила слова апостолів перемогла силу слова філософів. А взятим до прикладу вчинок блудниці, – продовжив Первоієрарх. – Вона, щиро розкавшись, сльозами своїми омиває ноги Ісуса Христа. Тієї миті на неї сходить благодать Святого Духа, і вона очищується від усіх гріхів.

За словами Його Святості, благодать Духа необхідна й для володіння даром віри. Бо лише завдяки міцній вірі людина здатна повірити в чудо. Так, як язичники колись, увірвавши в чудеса Христові, повернулись до істинного, православного вчення, так і ми тепер не повинні думати, що чудес нема, вони є поруч нас, лиш потрібно озирнутися довкола. Скільки зцілень духовних і фізичних відбувається й нині! Перед образом Почаївської Божої Матері, перед мощами великомучениці Варвари тощо. А скільки людей виликовують від здавалося б невиліковних недуг по вірі їхній, на превеликий подив лікарів.

Проте часто так буває, наголосив Святейший владика, коли людина свідомо відкидає благодать Духа. Таке трапляється тоді, коли вона у серці своєму має лихі сумніви: сказати неправду чи ні, впасти в блуд чи не вар-

то, привласнити чуже чи ні. Власне, у той момент, коли людина погоджується на цю спокусу, вона й скоює гріх, тим самим відштовхуючи дію Святого Духа. Щоб наповнитися Божественною благодаттю, людина повинна сама потрудитися над собою, над своїми вчинками.

Насамкінець Патріарх Філарет нагадав усім, що «святкуючи зішестя Святого Духа на апостолів, потрібно дивитися на це не тільки як на давноминулу подію, а як на подію, яка діє і буде діяти до кінця віку».

Цього ж дня Святейший дав пресконференцію для місцевих ЗМІ. На запитання, чому він щороку приїздить до Луцька на Зелені свята, відповів: «Бо це мій обов'язок як Патріарха, так, як відвідували апостоли засновані ними Церкви. А нагода

для відвідання Луцька – храмове свято кафедрального собору Святої Трійці. Я радію духовному піднесенню, вірі волинян».

«Як Ви ставитесь до того, що держава втручається у церковні справи?» – запитали Патріарха. На це владика Філарет відповів: «Нині держава не втручається у церковні справи. Ось за радянської влади – втручалась у кожний крок. Тепер ми – свободні, я можу порівнювати. І за це маємо дякувати Богу, що Церква свободна. В Україні державна влада допомагає Церкві, про що свідчать оті понад три тисячі храмів, збудованих на місці зруйнованих. Адже це і відведені зе-

мельні ділянки, і багато чого іншого. А те, що політики намагаються використовувати Церкву – то ми не хочемо. Київський Патріархат стоїть над партіями – над усіма. Але ми не байдужі до політичних партій. Якщо вони за Україну – ми молимося за них. Самі ж не втручаємося в політичний процес».

Чи триває діалог між УПЦ Московського та Київського Патріархатів за нової влади? – цікавилися журналісти. Не діалог, а підготовка до діалогу, – підкреслив Патріарх. – Але й це вже досягнення. І наше бажання діалогу не припиняється. Нині готується чергова зустріч. Але Москва дуже стурбована – не становищем Київського Патріархату (всі соціологічні опитування виявляють нашу перевагу), а станом Московського Патріархату в Україні. В УПЦ МП уже значна частина священнослужителів схиляється до автокефалії, українізовуються проповіді, служби. Тому цих людей у Москві називають «легкими націоналістами». Тому Московська Патріархія чинить спротив діалогу.

«Цими днями в Москві перебуває Вселенський Патріарх Варфоломій. Як це може відбитися на Київському Патріархаті?» На це запитання первоієрарх нашої Церкви відповів так. Приховані протистояння між Москвою та Константинополем були давно. І ми раді, що вони тепер знаходять розуміння. Але сьогодні РПЦ зрослася з державною владою Російської Федерації, яка хоче поглинути Україну, РПЦ ж їй у цьому допомагає. Вселенська Патріархія не хоче псувати стосунків з Московською через Україну, тому й не визнає нашої автокефалії. Нам треба ще потерпіти. Прийде час – Господь благословить. Для нас важлива не єдність із Московською чи Константинополем, а з Христом. А що більше потрібно?! Ми ж – із Христом.

**Валерія ЛЕСЮК, Віктор ГРЕБЕНЮК,
протоієрей Віталій СОБКО
Світлина Ярослава БЛИЗНЮКА**

СВЯТИНІ ВОЛИНИ

Підтримувати багаття духу

28 квітня, у день Переполювання П'ятдесятниці, чоловічий монастир Святителя Миколая Чудотворця в с. Жидичин Ківерецького деканату врочисто заснував скит Святого Духа, який розташовано неподалік обителі. Скит – це місце більш суворого чернечого подвигу.

На ознаменування відкриття скиту й зародження нового відпустового свята, яке відзначатимуть на Переполювання П'ятдесятниці щороку, тут освятили поклонний хрест і відправили Божественну Літургію. Богослужіння очолив архієпископ Луцький і Волинський Михаїл. З ним співслужили декан кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Микола Нецькар, намісник монастиря ігумен Константин (Марченко), намісник луцького Замкового монастиря Архангелів ігумен Святополк (Канюк), ієромонахи та інші священнослужителі. У Службі Божій взяли участь намісниця луцького монастиря Святителя Василя Великого ігумена Анастасія (Заруденець) із черницями, жидичинський сільський голова Олег Данкевич та чимало інших мирян.

Владика звернувся до вірних із проповід-

дю про збереження культурної та духовної спадщини нашого народу. Він зазначив, що заснування скиту, який розташовано саме на тому місці, де колись знаходився жидичинський Свято-Миколаївський монастир, – нелегка справа. «Однак, шануючи славне ім'я наших предків, котрі кістими полягли, захищаючи православну віру, ми робимо благородну справу, розпалюючи на цих пагорбах вогнище духовності. Прийшов час і починаємо розуміти, яку велику духовну силу мав монастир. Князь Данило Галицький, який був глибоко віруючою людиною, відвідував це святе місце, щоб прикласти до чудотворної ікони угодника Миколая».

Архієпископ також наголосив, що потрібно і нам укріпляти віру в собі, у наших дітях і внуках, щоб через сто й більше років так само і про нас згадували. Треба змалку їх привчати ходити до церкви, любити свою Батьківщину. Слід менше звертати уваги на матеріальне, а більше задумуватися над вічним. Ми повинні берегти нашу духовність, не занедбувати могили наших пращурів, щоб стежка до цих пагорбів ніколи не заросла бур'яном. «Не будьте байдужими у відродженні монастиря, – закликав владика. – Нам слід бути трудолюбивими, а найголовніше – вміти відстоювати свій український побожний дух, не забувати свого коріння».

Скитоначалником призначено ієромонаха Іова (Богуша).

Горохівське торжество

13 травня, на свято Вознесіння Господнього, архієпископ Михаїл у Вознесенському храмі Горохова очолив Божественну Літургію та освятив оновлений іконостас, який установлено 1903 року. Громада оздобила його сусальним золотом (востаннє це робилося в 1906 році). Учасники престольного празника особливо молились за Горохів, усіх мешканців, адже цього дня тут відзначали день міста та його 770-ліття.

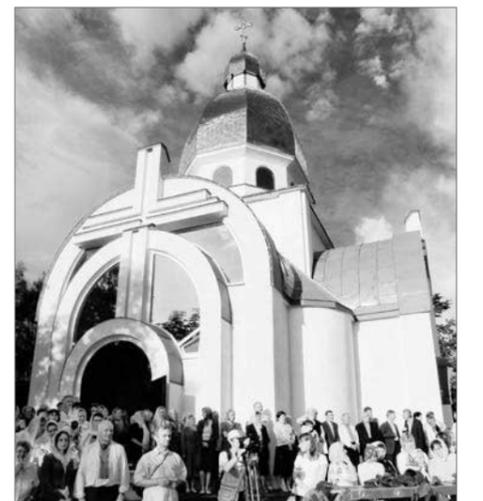
Із владикою співслужили декан протоієрей Андрій Сидор (настоятель парафії) та інше місцеве духовенство. У Службі взяв участь голова райради Ярослав Довгополов, хлібом-сіллю зустрічали архієрея діти в українському вбранні зі зразкового гуртустудії «Кобзарик» під керівництвом Любові Мосівич.

Пройшовши хресним ходом від церкви до каплиці, всі уважно слухали слово архієпископа про залежність людини від матеріальних цінностей. Зокрема, він зазначив, що свято Вознесіння Христового означає ще й заклик Господа нашого не ставати рабами земних благ, бо «багатий не той, у кого всього багато, а той, хто не залеж-

ний від матеріального». Тому найперше потрібно зростати духовно, – наголосив високопреосвящений, – радіти кожному дню, прославляючи Бога, щоб із чистим серцем увійти до Царства Небесного.

Жити по-новому

16 травня архієпископ Михаїл освятив новозбудований храм Святої Трійці в с. Липи-

ни Луцького районного деканату та відправив урочисту Божественну Літургію і хресний хід навколо святині. З владикою співслужили ректор Волинської духовної семінарії протоієрей Ігор Швець, декан протоієрей Володимир Присяжнюк, ківерецький декан Іван Семенюк, настоятель парафії священник Микола Цап'юк, інше духовенство – місцеве, а також зі Львова та Рівного.

За Богослужінням архієрей підніс до сани протоієрея отця настоятеля, нагородив благословенними грамотами сільського голову Богдана Гусака, Анатолія та Наталію Кузьмів, Віталія Павленка й інших будівничих і фундаторів церкви.

Закінчення на 6 стор.

ХРОНІКА

Продовження. Початок на 2 стор.

письменника й дипломата часів Української Народної Республіки Модеста Левицького. Зібралися випускники, колишні й теперішні вчителі. З благословення архієпископа Михаїла у цьому зібранні взяв участь настоятель парафії Мучениці Параскеви-П'ятниці в с. Котів Ківерецького деканату священник Михайло Савка.

Найдовший рушник

9–10 травня в Луцьку вдруге проходив фестиваль «Вишиті обереги єднання», який уперше мав статус всеукраїнського. Участь у заході взяла й Церква – архієпископ Михаїл, священнослужителі, вихованці Волинської духовної семінарії, миряни. Адже рушник – елемент української православної обрядовості. Торішній рекорд удалося-таки побити. Цьогорічна довжина складаного рушника становила 1 кілометр 610 метрів і ввійшла до Книги рекордів України.

Многі літа!

9 травня – день народження архієпископа Луцького і Волинського Михаїла. 10 травня з цієї нагоди у кафедральному соборі Святої Трійці владыка очолив Божественну Літургію і подячний молебень. З ним молилися канцлер протоієрей Микола Цап, ректор Волинської духовної семінарії протоієрей Ігор Швець, декани єпархії, намісники й намісниця наших монастирів, інші священнослужителі, ченці й черниці. До Богослужіння долучилися також викладачі та вихованці семінарії, багато мирян.

Неабияка перемога

12–14 травня в Національному університеті «Острозька академія» відбувся Всеукраїнський конкурс-фестиваль «Вчитель року з предметів духовно-морального спрямування – 2010». Майже дев'яносто вчителів, учителів-методистів – викладачів основ християнської етики, інших предметів – з усієї країни зібралися, щоб позмагатися між собою, продемонструвати педагогічний рівень. Найвищий рівень виявився у вчительки луцької загальноосвітньої школи № 17 Наталії Ротченкової. Матінка Наталія (дружина священника Андрія Ротченкова) також викладає в Центрі християнського виховання дітей і молоді при кафедральному Свято-Троїцькому соборі. Першого дня під час тестування на знання Святого Письма вона показала прекрасний результат (а питання зі Старого й Нового Завітів були вельми непрості). Другого дня за 10 хвилин представила свій творчий доробок, зокрема методичну розробку для 6 класу, потім – урок на тему «Вміння прощати (притча про блудного сина)». Наталія Ротченкова зайняла перше місце, удостоїлась диплома першого ступеня. До речі, Патріарх Філарет надіслав привітання цьому вчительському конкурсу, Біблію і Закон Божий для переможців. Їх та грошову премію благодійного фонду відродження «Думич» (м. Київ) вручено й матінці Наталії.

Наші книжки

13–15 травня у Луцьку в облмуздрамтеатрі діяла П'ята виставка-ярмарок «Книги Великої Волині». Уперше цей захід мав всеукраїнський статус. На відкритті виставки з благословіння архієпископа Михаїла виступив голова інформаційного-видавничого центру нашої єпархії протоієрей Віталій Собко. З-поміж великої кількості творів друку, поданих для огляду і продажу, була добре затребувана україномовна православна література. Видавничий відділ «Ключі» Волинської єпархії представив свої напрацювання, а також книжки, випущені видавництвом Київської Патріархії, іншими видавництвами. Одним із перших покупців став голова облдержадміністрації Борис Клімчук.

ПАЛОМНИЦТВА

ЦЯ КРАЇНА ВИЖИВАЛА ВІРОЮ

Розповідь про богомілля у Грузію

Завдяки паломницькій службі нашої єпархії, єдиній у Київському Патріархаті, волиняни зробили ще один міжнародний прорив – у Грузію. Організацією подорожі з боку єпархії займалася матінка Лариса Савчук (до речі, цього року очолювана нею служба відзначає п'ятиліття). Прочани відвідали близько 30 святинь. За сім днів Грузія стала ближчою для українців. Досі ми знали про цю країну як одну з 15 республік колишнього Радянського Союзу, не так давно переживали з приводу російсько-грузинської війни. А побувавши там, змогли дізнатися про Грузію більше.

Земля Богородиці

Тут народ завжди живив вірою, а Церква – невід'ємна частина життя грузинів. На цьому наголосив на початку зустрічі з нами

Патріарший собор Святої Трійці у Тбілісі

керівник туристичної фірми, що приймала волинян, кандидат філологічних наук, журналіст Іраклі Дзерія.

У грузин шанобливе ставлення до священників. Зустрічаючи їх на вулиці, багато хто підходить під благословіння. До о. Миколи Савчука, який був у складі нашої групи, під благословення підходили і патрульні, і в магазинах. А найцікавіше було в аеропорту Тбілісі. Працівник митної служби підійшов до нашого панотця й сказав: «Благословіть доторкнутися до ваших речей». – «А хреста знімати треба, щоб не задзвенів на металодетекторі?» – запитав отець. – «Ні». Коли ж проходили митний контроль в Україні, священнику наказали зняти хреста.

Патріарх Ілія II має високий авторитет серед грузинів. Коли треба було підняти народжуваність у країні, він пообіцяв, що сам хреститиме кожну третю дитину в сім'ї. І народжуваність зросла на 13 %.

Саме віра і єдність народу надихала його в російсько-грузинській війні 2008 року й допомогла вистояти. Грузинський Патріарх просив Алексія II, щоб той звернувся до російської влади про припинення воєнних дій. Але відповіді з Москви не надійшло. І тоді він сам поїхав у зону бойових дій, аби належно поховати вбитих. І був вражений: побачив незаховані трупи, які вже почали розкладатися. Російська армія забороняла ховати людей. І тоді Патріарх зняв ман-

тію і наклав небіжчиків, щоби над ними не глумилися і щоби належно їх поховати. Про це нам розповів паламар однієї з тамтешніх церков.

Чим живе Грузія сьогодні, про її звичаї, дух та людей – в інтерв'ю з паном Іраклі.

– *Отож, із чого починається Грузія?*

– Виходячи з вашого паломництва, Грузія починається з Богоматері. Це земля Богородиці. Це дійсно священна земля. Грузія починається з мами, Грузія починається з грузинів. Грузія починається з гір і закінчується горами, традиціями, гостинністю. Тож із чого починається Грузія, сказати важко. Я можу сказати, що таке Грузія. Але з чого починається?..

– *Що є найбільшим символом країни?*

– Не можна так просто сказати, що є найбільшим символом Грузії. Кожен вважає по-своєму. Я, наприклад, вважаю, що в церковному значенні, в духовному смислі символом Грузії є Светіцховелі (церква, де зберігається хітон Ісуса Христа – авт.). Для інших – це тбіліський собор Святої Трійці. А традиційно для багатьох – це грузинська гостинність. Наприклад, як у черзі вас пропускати, як люди зустрічали.

У письменника Констянтина Гамсахурдії – батька Звізда Гамсахурдії – є роман «Десниця великого майстра». Історія там хоча видумана, але дуже цікава: цар Георгій I, щоб побудувати Светіцховелі, який досі зберігся, довго шукав архітектора. Придворні йому не подобалися, хоча й відзначилися чудовими речами. І, користуючись тим, що царя в обличчя мало хто знав (засобів масової інформації тоді ж не було), – він передягнувся у простий одяг і виходив у народ. І от одного разу на полюванні цар зустрів молодого хлопця, вони розговорилися. Георгій запитав: «Що ти збудував?». Хлопець і гадки не мав, що розмовляє із самим царем, думав – то простий селянський мисливець, і про все розповів. Храми, які збудував той хлопець, Георгію справді подобались. І сказав, що знає декого при дворі й допоможе йому влаштуватися придворним архітектором. Коли наступного дня хлопець прийшов у царський двір, лише тоді й зрозумів, з ким зустрівся на полюванні. Георгій запитав: «Чи можеш ти побудува-

ти храм, який буде символом єдиної, цілої і незалежної Грузії?» От він збудував Светіцховелі (означає «животворчий стовп» – авт.). Тож цей храм можна вважати символом єдиної і незалежної Грузії. І таких символів може бути багато.

– *Ти одразу при зустрічі сказав, що ваш народ живив вірою...*

– Віра – не може бути символ. Церква для грузин – не символ. Церква більше, ніж символ. Усі інші символи походять від Церкви.

– *Що таке Церква для Грузії?*

– Церква для Грузії – все. Це не тільки спосіб виживання. Хоча Грузія виживала своєю вірою. Ви вже знаєте історію про сто тисяч мучеників. Коли мусульмани завоювали Тбілісі, їхній правитель сів на зруйновано-

Підняття до місця страти 6000 мучеників грузинських біля монастирського комплексу Удабно

му куполі собору Сіоні, де йому облаштували трон, звідки добре було видно міст через річку Кура. Перед мостом наказав зібрати всіх жителів Тбілісі, яких на той час було сто тисяч, а на мості поклав храмову ікону і сказав: «Хто через неї переступить, той буде жити». Наважилися на таке лише кілька багатіїв, а решта прийняли мученицьку смерть. І річка потекла червоною кров'ю. Також ви бачили Давидо-Гареджийську лавру, в яких умовах подвизалися монахи. Такі реальні історії – це не легенди! – дуже багато. Церква для Грузії, віра для грузин – це й спосіб виживання. Нас завжди, у всі часи оточували мусульманські вороги. Єдиний ворог християнський, який прийшов сюди, – це була Росія. Наприкінці XVIII століття. До цього в Грузії майже 30-вікова історія. Як тільки з'являється мусульманство, ми завжди оточені мусульманами. Вони – наш постійний ворог. Грузія виживала православною вірою – це дійсно так. Вижила тому, що вірила в Бога, Святу Трійцю, вірила у святу Богородицю. І це – земля Богородиці. Грузини це увібрали з молоком матері. Вони в це вірили раніше і вірять тепер. Тому віра – не символ, це щось більше.

– *Це смисл життя...*

– Може, це і смисл життя. Є речі, які звичайним людям незрозумілі. Це щось вище, до цього треба дійти, щоб зрозуміти. А грузини знають, що це правильно й за віру готові помирати. Грузин без Православ'я не уявляє свого життя.

– *Тобто неправославний грузин – це не грузин?*

– Такі теж є: неправославні грузини. Лишилось мало таких грузин. В Аджарії (автономна республіка – авт.) живуть грузини-мусульмани. Але багато з них самі навертаються у Православ'я і вже хрестять своїх дітей.

– *Як вдалося вашій країні зберегти стільки давніх святинь? Чому комуністи їх не знищили? Україна втратила дуже багато.*

– З грузинами не відбувалося багато речей, які відбувалися у всьому Радянському Союзі. Це без образ. Грузини завжди захищали себе. Я не кажу, що ми завжди та-

Давидо-Гареджийська лавра

кі горді. Нас завойовували, бувало, що нашою країною хтось володів. Але ми завжди знали, завжди вірили, що своє повернемо. І зберегти старовину великою мірою вдалось, тому що люди вірили і працювали. Хоча ми більшість таки втратили. Пограбували нашу Церкву, 60 % грузинських церковних коштовностей.

Святинями Грузії

Багато храмів збудовано тут в IV–VIII століттях і вони дивом уціліли до нашого часу. Подекуди збереглася тогочасна цегляна кладка і стерті розписи. Грузини – нація, яка глибоко вірить, тому збереження храмів було принциповою позицією для більшості навіть тих, хто був у партії. Не всі грузинські комуністи цуралися своєї віри, тому показували церкви своїм дітям. А найвидатніших діячів навіть ховали у святих місцях. До одного з таких храмів відбулася наша перша проща – гора Святого Давида й одноіменний монастир.

Від центру Тбілісі – проспекту Шота Руставелі – пішки вирушаємо до славнозвісного комплексу. Крок за кроком піднімаємося вгору – і Тбілісі наче на долоні. Невеличкі будинки на пагорбах, а серед них виблискують куполами патріарший собор Святої Трійці.

Що ближче до монастиря, то більше вражає архітектурне вирішення і чистота на території. Тут спокій, тут після важкого підйо-

Священик Микола й Лариса Савчуки

му хочеться сісти і відволіктись від суєтних думок, подихати чистим повітрям, помилуватися творінням давніх майстрів.

Святий Давид – один із 13 сирійських отців, які оселилися в Грузії в VI столітті. Над центром старого Тбілісі здіймається гора, на якій височіє церква на честь цього подвижника. Поблизу – національний пантеон Мтацмінда. Тут поховані Ілля Чавчавадзе, возведений до лику святих, і президент Звіад Гамсахурдія.

У VI столітті сирійський отець Давид заснував цю маленьку церкву. Сам храм збудовано в XIV столітті, але там, з іншого боку, є маленька церковця, де оселився Давид Сирійський, – розповідає Іраклі Дзерія. – Першу печеру він вирив сам. Але довго тут не жив, пішов у грузинську напівпустелю, де тепер печерний Давидо-Гареджийський чернечий комплекс.

Слово «гареджа» в перекладі з грузинської означає «відлюдник» і закріпилося за Давидом Сирійським через його спосіб

Собор Светіцховелі

життя. Ця напівпустеля позбавлена води, а отже буйної рослинності. Тому святий Давид дуже довго молився, аби Господь послав йому воду. Після цього молитовного подвигу з'явилося єдине в цьому місці джерело, яке отримало назву «Сльози Давида».

Розквіту Давидо-Гареджийська лавра набула в XVI–XVII століттях, коли тут стала формуватися місцева літературна школа. Монастир набуває остаточно вигляду, зводяться храми. Але під час нападу шаха Абаза I чернече життя знову припинилося. Його воїни на Пасху розстріляли 6000 людей, яких зарахували до сонму святих.

У нижній церкві Преображення зберігаються мощі святого

Давида – одного з перших християнських просвітителів Грузії. До його могили волинська прочанка Марія Федорчук привезла в дарунок вишитий рушник як подяку Богові, що потрапила на цю святую землю.

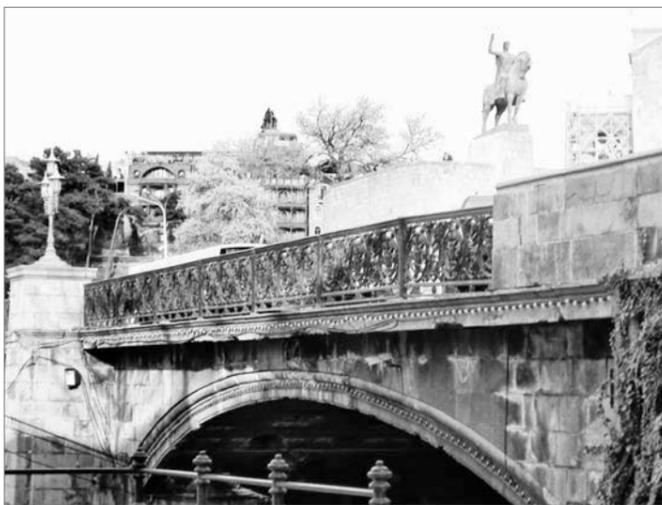
Поміж засніжених вершин Кавказу в Алазанській долині, завітчаній барвистими квітами, серед шовкових трав височіє кафедральний собор Алаверді («Богом даний»). Його заснував інший із 13-ти сирійських отців – преподобний Йосиф. Цей святий тут і був похований. У Кахетії (область Грузії) у VIII–X століттях собор Алаверді був найголовнішим і невдовзі тут розмістилася єпископська кафедра. Монастир був то чоловічим, то жіночим. У XVII–XVIII століттях тут подвизалися черницями члени царської родини. На стінах храму ще можна помітити фрески X–XI століть, які в XIX-му намагалися знищити росіяни («дабы привести к единообразию»). А на подвір'ї лежать великі чани, де зберігали вино для Причастя. Загарбники поналивали туди солярки, якою, кажуть, і досі тхне.

Монастирі в селах Старий Шуамта і Новий Шуамта. Свою назву отримали від місцевості поміж вершин. Тобто Шуамта означає «серед гір». У Старому Шуамта поєднуються церкви V–VIII століть.

Новий Шуамта прославився іконою Хяхульської Божої Матері. Заснування обителі пов'язують із молодію парою – царем Леваном і царицею Тінатін, які на цьому місці зупинилися на нічліг. Світа із Гурії несла ікону Богородиці, з якою подружжя не розлучалося. Образ поставили під кизилом. Наступного дня, збираючись у дорогу, його не могли зрушити з місця доти, доки цариця не пообіцяла збудувати тут церкву і заснувати монастир.

Волиняни змогли побувати високо в горах у найдавніших печерних монастирях, які діють і тепер. Село Вардзія. Тишу гір порушує річка Кура, що шумить поміж високих скель. Тут немає цивілізації, сюди не їздять транспорт, тут майже не бувають сторонні люди. Незатоптані простою бездумною зацікавленістю стежки бережуть намолелість цих місць і вражають подвигом ченців, які обрали кам'яні печери для духовного подвигу. Як розповів нам ще один гід, кандидат історичних наук Тамаз Шавталадзе, церкву в ім'я Божої Матері збудувала цариця Тамара. Бувала тут постійно, коли посилала війська оборонятися проти турків. Вона сюди приходила, молилася і тримала піст, поки не закінчувалася війна. Це місце вважалося літньою резиденцією грузинських царів. У місцевому храмі є фреска цариці Тамари, її батька і сина.

Мощі святої Ніно – просвітительки Грузії – покуються в селі Бодбі. Нині тут – жіно-

Міст Ста тисяч мучеників грузинських у Тбілісі

чий монастир, заснований одразу після її смерті в IV столітті. Коли дівчині було 14 років, їй явилася Пресвята Богородиця і повідомила про високе призначення проповідувати в землі, яку взяла під свою опіку, – у Грузії. Благословивши на апостольський подвиг, вручила їй хрест із виноградної лози, яку Ніно переплела своїм волоссям. Саме тому грузинський хрест дещо відрізняється від звичайного.

Коли цар Грузії Міріан III і цариця дізналися про смерть Ніно, хотіли перевезти мощі у Мцхету й поховати поруч із хітоном Христа в Светіцховелі, – розповідає пан Тамаз. – Але вони маленьку й тендітну жіночку не змогли підняти і згадалися, що це воля Божа, щоби поховати її тут. Цар Іверії (частина Грузії – авт.) Міріан побудував маленьку церковцю на її могилі. А вже в V столітті великий цар Грузії Вахтанг Гургасалі звів тут храм. Церква, яку ми бачимо сьогодні, споруджена у VIII–IX століттях.

Хрест святої Ніно зберігається у Тбілісі в церкві Сіоні. Тут же – мощі апостола Фоми. Рушники до своєї покровительки привезла з містечка Устилуг Ніна Гук. Каже, давно мріяла приїхати, попросити

Монастир Алаверді

в неї допомоги у вирішенні всіх справ, поклонитися їй, подякувати за подвиг, який вона сотворила, утвердивши Православ'я в цій країні.

Найвизначнішим для християнської Грузії є церква Светіцховелі в містечку Мцхета, де зберігається хітон Ісуса Христа. Історію походження хітона розповів один із паламарів храму Пато Урушадзе. Після розп'яття одяг Христовий дістався євдею із Мцхети Еліозу. Коли він повернувся, зустрів сестру Сидонію, яка оплакувала матір. Вона притулила хітон до грудей – і відразу померла. Кам'яний собор над Сидонією, загорнутою в плащ Ісуса, вперше зведено у VIII столітті.

Ну а туристичною родзинкою поїздки стала екскурсія на джерело Боржомі. З нього б'є тепла вода, яка віддає сірководнем. Численні дослідження свідчать, що мінеральний склад Боржомі не змінювався з 1830 року.

...Проща фізично втомлює, втомлює дуже сильно. Але цю втому компенсує одухотворення, яке черпаєш від святих місць. На душі стає дуже легко, а спогади не відпускають, тому знову тягне у місця, здається, вже відомі, але багаті благодаттю.

Андрій ГНАТЮК
Світлини з архівів Олени МОДІНОЇ,
Світлани ФЕДОНЮК

У консисторії

13 травня в Луцькому палаці культури відбулося мистецьке свято, приурочене до Дня матері. Захід благословив віцеканцлер єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний. У рамках заходу нагородили видатних жінок області почесними відзнаками, у концерті виступили дитячі творчі колективи. Від Київського Патріархату виступив хор Центру християнського виховання дітей і молоді під керівництвом Тетяни Толочко.

16 травня голова інформаційно-видавничого центру єпархії протоієрей Віталій Собко та інші священнослужителі з благословення архієпископа Михаїла відправили заупокійну літію на Замковому майдані Луцька перед пам'ятним хрестом. Співав архієрейський хор «Оранта» (керівник і диригент Василь Мойсіюк). Поминальну молитву та мітинг-реквієм проведено з нагоди Дня пам'яті жертв політичних репресій, який в Україні відзначають третьої неділі травня. У заході взяли участь міський голова Богдан Шиба, представники обласної влади, політичних партій, громадськості, багато студентів та учнів.

«Волинська гуковича»

14 травня священнослужителі кафедрального собору на чолі з протоієреєм Володимиром Подольцем на запрошення обласного Навчально-методичного центру культури взяли участь у відкритті I Всеукраїнського конкурсу виконавців на цимбалах і сопілці «Волинська гуковича», який проходив у Державному училищі культури і мистецтв ім. Ігоря Стравінського. Духовенство відправило молебень на закликання помочі Святого Духа перед початком доброї справи, о. Володимир передав організаторам і учасникам заходу вітання та благословення архієпископа Михаїла.

Долучитися до прекрасного

17 травня з нагоди міжнародного Дня музеїв у Луцькому художньому музеї відбулася загальноєвропейська акція «Ніч музеїв», присвячена культурі XVIII ст. Символом заходу наші музейники обрали благовірного князя Константина Острозького. На запрошення організатора дійства директорки Зої Навроцької в ньому взяв участь архієпископ Михаїл. Владика нагородив благословенними грамотами кількох працівників музею, зазначивши: кожен із нас частинку свого серця, своєї любові повинен віддавати українській культурі та мистецтву. За підтримку мистецтва пані Зоя вручила архієреєві подяку музею.

У капеланській службі

19 травня Волинський національний університет імені Лесі Українки відзначив 70-ту річницю створення. Духовний складник урочистостей був добре помітний.

Святкування розпочалися молитвою за університет у кафедральному соборі, яку очолив архієпископ Михаїл. На урочистому засіданні вченої ради владика взяв участь як член президії, нагородив університет орденом Рівноапостольного князя Володимира, ректора – орденом Великомученика Юрія Переможця, проректорів Ірину Констанкевич і Світлану Гаврилюк – Великомучениці Варвари. Було нагороджено церковними відзнаками й інших співробітників університету: Йосипа Яцишина – орденом Архістратига Михаїла, Леоніда Кондратика – Юрія Переможця, грамотами – Юлію Стасюк, Марію Білецьку, Анатолія Голованя, а також Ореста Маховського, Наталію Завальну, Світлану Кресак. В усіх урочистих заходах взяли участь капелани університету протоієрей Михайло Бучак і Віктор Михалевич.

Треба співпрацювати

19 травня новопризначений голова Ковельської райдержадміністрації Іван Смітюх зустрівся з релігійними очільниками Ковельщини. Від Київського Патріархату

Закінчення на 6 стор.

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на 2, 4, 5 стор.

були декани зі своїми заступниками: районний – протоієрей Іван Бонис із священником Василем Фурманом та міський – протоієрей Анатолій Александрук із протоієреєм Василем Мичком. Отець Іван Бонис під час зустрічі висловив сподівання, що нова влада плекатиме рівноправне ставлення до всіх релігійних організацій, плідну й гармонійну співпрацю. Насамкінець душпастир подарував голові РДА образ великомученика Юрія Переможця.

20 травня з нагоди відзначення 60-річчя Нововолинська відбулася зустріч міського голови Віктора Сапожнікова з представниками релігійних організацій, у якій взяла участь декан протоієрей Стефан Фультмес, інші священнослужителі. Подякувавши міському голові за «тісну співпрацю, за можливість розбудовувати храми Київського Патріархату», отець Стефан побажав і надалі плідно трудитися для процвітання міста й розквіту Церкви. Деканат було нагороджено почесною грамотою за вагомий внесок у справу відродження духовності й активне проведення просвітницької діяльності серед членів територіальних громад.

Богові й людям

21 травня архієпископ Михаїл, декан кафедрального собору протоієрей Микола Нецькар, ківерецький декан протоієрей Іван Семенюк та інші священнослужителі побували на концерті чоловічого вокального квартету «Акорд» Волинського національного університету ім. Лесі Українки з нагоди 15-ліття заснування колективу. Ювілейна урочистість відбулася в обласному академічному муздрамтеатрі ім. Тараса Шевченка. За велику працю й патріотизм від імені Патріарха Філарета архієрей нагородив квартет орденом Святителя Миколая Чудотворця та благословенною грамотою.

У Луцькому районному деканаті

Парафії Архистратига Михаїла в селах Гірка-Полонка й Підгайці взяли активну участь у всеукраїнському місячнику «Подвиг вашого життя», приуроченому 65-й річниці Перемоги у Другій світовій війні, що тривав у Луцьку з 4 квітня по 4 травня. Організатор акції – Товариство Червоного Хреста. Відбувався збір коштів, засобів гігієни, продуктів харчування, одягу багатодітним сім'ям, малозабезпеченим та самотнім престарілим людям. Зібрані пожертви було доставлено до офісу Червоного Хреста при Луцькій районній лікарні.

25 травня відбулася звітна конференція луцької районної організації Червоного Хреста, на якій голова обласної організації Валентина Пришко вручила подячний лист декану протоієреєві Володимирі Присяжнюкові за плідну співпрацю в наданні допомоги потребуючим.

До Дня прикордонника

27 травня архієпископ Михаїл з нагоди свята прикордонників взяв участь в урочистих заходах, які відбулися у Львові. Він привітав командуючого Західно-регіонального управління Державної прикордонної служби України генерал-лейтенанта Артура Горбенка та всіх його підлеглих. У Луцьку охоронців українського кордону привітав канцлер протоієрей Микола Цап. На запрошення начальника Луцького прикордонного загону підполковника Олексія Шепілова він взяв участь у святковому заході, що проходив у Палаці культури Луцька.

З Богом!

Священнослужителі єпархії взяли участь у шкільних випускних заходах. У храмах відправлено подячні молебні для випускників, їхніх батьків і вчителів.

28 травня архієпископ Михаїл на запрошення управління освіти Луцької міськради долучився до урочистого зібрання

СВЯТИНИ ВОЛИНИ

Закінчення. Початок на 3 стор.

Вітаючи численних молільників зі святом, архієпископ виголосив проповідь про віру. Зокрема, наголосив, що без істинної віри не було б сьогодні цього нового храму, адже кожен, хто долучився до будови, сподівався насамперед на Божу поміч.

«Ось так конкретними справами творимо історію, – сказав високопреосвящений. – Бож храм – це не просто місце, де звершується Божественна Літургія, храм – це наше життя. Тут починається наш життєвий відлік, тут ми переживаємо свої злети і падіння, звідси залишаємо цей світ». Тому в новій церкві ми повинні стати новими, розпочати своє життя з нового аркуша, щоб передати своїм дітям і внукам не тільки цей Божий дім, а й згадку про нас, тих, хто духовно вдосконалювався, хто любив ближнього, рідну Церкву й отчий край, – зазначив архієпископ.

Не забуваймо свого коріння!

22 травня, на свято Перенесення мощей святителя і чудотворця Миколая з Мир Лікійських у Бар, архієпископ Михаїл відправив урочисту Божественну Літургію в с. Городок Луцького районного деканату з нагоди 120-річчя Миколаївського храму. Із владикою співслужили декан протоієрей Володимир Присяжнюк, настоятель священик Роман Войнарович та інше духовенство.

Владика освятив пам'ятник, присвячений цій даті, який подаровано парафії уродженцем села професором Юрієм Фокіним, котрий нині проживає в Москві. Архієрей вручив благословенні грамоти за духовне відродження парафії цьому добродію (який подарував громаді ще й ікону святителя Луки Кримського), Галікові Курті, Михайлові Гайдаю та Михайлові Гайдюку.

Вітаючи присутніх зі святом, архієпископ Михаїл виголосив проповідь про вшанування пам'яті пращурів. Зокрема зазначив, що недарма наші прадіди, які збудували цей храм, обрали своїм покровителем святителя Миколая. Адже цей угодник Божий насамперед учив людей милосердя та добротності. Тому нам, щоб стати істинними послідовниками чудотворця, потрібно усіляко підтримувати своїх земляків, навіть тих, хто живе за межами села. А все, що «заважає турботі про ближнього, відразу знешкоджувати, відкидати, щоб залишалася тільки любов та взаємоповага».

«Цей ювілей, – підкреслив архієрей, – не просто спогади про минуле, це поштовх упевнено рухатися вперед, у майбутнє, постійно зростаючи та духовно вдосконалюючись». Молитовно дякуймо нашим предкам, бо завдяки їхньому батьківському благословенню ми долаємо труднощі. «Ніколи не треба забувати свого коріння, не потрібно соромитися свого походження, бо ми великий український православний народ», – зазначив високопреосвящений.

Дорогою будівництва

23 травня у Любомлі провели хресний хід та освятили хрест і місце спорудження храму Святої Трійці. З благословення єпархійального архієрея богослужіння очолив любомльський і шацький декан протоієрей Віктор Возняк. Із ним співслужили настоятель парафії священик Тарас Свистович, інше духовенство цих деканатів.

Вітаючи вірних із урочистою подією, о. Віктор зазначив, що не кожному дано звести храм Божий. На них же Сам Господь покладає цю святу місію, увіковічуючи як засновників та будівничих церкви Христової.

Валерія ЛЕСЮК

Відновили джерело

25 травня у селі Стара Лішня Іваничівського району (Нововолинський деканат) декан протоієрей Стефан Фультмес разом із настоятелем місцевої парафії Святителя Миколая Чудотворця священником Романом Скіраком та іншими панотцями освятили давно забуте цілюще джерело Біла Криниця, відновлене завдяки фінансовій підтримці мешканців села Володимира і Галини Зрумів.

Минуло понад 100 років, як селяни згадали про унікальність та чудодійність цієї водиці. Адже колись щороку в цей день після Богослужіння йшли хресним ходом до джерела, щоб утамувати спрагу свого немічного тіла й прославляти Ісуса Христа, Який явив Свою благодать на цьому священному місці. Старожили розповідають, що вода була помічною тим, хто мав проблеми з зором, її давали пити або купали у ній тих дітей, котрі погано спали. Якогось року через негоду хресний хід не відбувся – і в сільських студнях зникла вода, коли ж прощу відновили – з'явилася знову. Остаточно ці богомілля заборонили за радянських часів.

Колись джерело увінчували два металеві литі хрести, які з плином часу похилилися. А саме джерело було на закинутому обійсті. Двадцять років тому садибу викупило подружжя Зрумів. Відтоді думка відродити джерело їх не покидала. 15-метровий колодязь, збудований над ним, господарі чистили не раз. Але на тому все закінчувалося. На відновленні ж святині наполягала Галинина мама.

Джерело почистили, хрести відновили. А ще родина привезла із Закарпаття скульптуру Божої Матері. Тепер цей куточок обласного району, він доступний усім, хто прагне цілющої води.

Цього дня о. Стефан від імені архієпископа Луцького і Волинського Михаїла за відродження духовних святинь краю вручив похвальні грамоти керівникові апарату Іваничівської райдержадміністрації Олегу Шимонівичу та меценату Василеві Круглюю. Також декан закликав людей «не забувати святих місць, які колись у великій пошані зберігали наші діди та прадіди».

Валерія ЛЕСЮК, Андрій ГНАТЮК
Світлина інформаційної служби єпархії

в обласному муздрамтеатрі з нагоди вручення відзнак луцьким медалістам. Протягом дня в кафедральному соборі віце-канцлер протоієрей Олександр Безкоровайний з іншим духовенством відправляв молебні на прохання батьківських комітетів багатьох шкіл обласного центру. Одне з богослужінь очолив архієрей.

Напередодні, 27 травня, відбувся черговий випуск в обласному ліцеї з посиленою фізично-військовою підготовкою. На запрошення начальника закладу полковника Павла Босняка в урочистості взяв участь канцлер протоієрей Микола Цап.

З червня владика зі священнослужителями Троїцького собору відправив подячний молебен у Луцькій музичній школі № 1 ім. Ф. Шопена з нагоди 60-го випуску.

Творімо добро!

1 червня архієпископ Михаїл на запрошення обласних держтелерадіокомпаній та відділення Дитячого фонду України взяв участь у телерадіомарафоні «Поспішаймо робити добро!» з нагоди Міжнародного дня захисту дітей. Мета акції: придбати святковий одяг і взуття сиротам – випускникам 11-х класів загальноосвітніх шкіл області та закупити ліки для онкохворих дітей у рамках програми «Здорова дитина – здорова нація».

Цього ж дня служба у справах дітей Маневицької райдержадміністрації влаштувала зустріч вихованців інтернатів із представниками релігійних громад району. Декан протоієрей Андрій Закидальський одвідав Головинську спецшколу-інтернат. Діти щиро раділи доброму слову, подарунком, придбанам за кошти, що були зібрані всім миром.

Друзі слова

4 червня архієпископ Михаїл у кафедральному соборі відправив заупокійну літію по спочилих волинських журналістах і молебень за здоров'я живих представників цього фаху з нагоди їхнього професійного свята. З ним співслужили декан протоієрей Микола Нецькар, голова інформаційно-видавничого центру єпархії протоієрей Віталій Собко та інші священнослужителі.

Цього дня подібне богослужіння відбулося й у Нововолинську. Декан і настоятель собору Святого Духа протоієрей Стефан Фультмес відправив молебну службу для журналістів, подарував їм ікони й духовну літературу.

У вогнеборців

4 червня архієпископ Михаїл, віце-канцлер і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний, декан кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Микола Нецькар та інші священнослужителі на запрошення керівництва обласного управління МНС відвідали частину спеціальної пожежної техніки в обласному центрі. Владика освятив меморіальну дошку славетному вогнеборцеві – начальнику Луцької пожежної команди Георгієві Бродському.

Театральний ювілей

5 червня архієпископ Михаїл, декан кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Микола Нецькар та інше духовенство взяли участь в урочистому вечорі з нагоди 70-річчя обласного академічного українського музично-драматичного театру імені Т. Г. Шевченка.

Владика звернувся до присутніх із вітальним словом, нагородив архієрейськими благословенними грамотами за церковні заслуги працівників театру Валентину Бобарчук, Наталію Мельничук, а від імені Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета орденами Великомученика Юрія Переможця – директора театру Богдана Березу, його заступника Анатолія Гливу й заслуженого артиста України Ісака Пуца.

Інформаційна служба єпархії

Докладніше про ці та інші події – на офіційному сайті Pravoslavja.lutsk.ua

ВАРТО ЗНАТИ

Спокійно й наполегливо

17 травня архієпископ Михаїл на прохання інформаційної служби єпархії прокоментував останні рішення Священного Синоду Київського Патріархату, який засідав 14 травня у Києві під головуванням Патріарха Філарета. Ухвалено низку важливих рішень: скликання Православного пастирсько-просвітницького форуму, реорганізація інформаційно-видавничого управління Патріархії, відзначення 1000-ліття Софійського собору й 940-річчя Видубицького монастиря тощо. Докладніше – на сайті Cerkva.info.

Владика Михаїл висловив задоволення плідною роботою цього органу управління Церквою і поділився своїми міркуваннями щодо проблематики, порушеної в ухвалях.

Синод зарахував до українського церковного календаря преподобного Юстина (Поповича) Челійського, якого раніше приєднала до лику святих Сербська Православна Церква. Чому для того, щоб наш календар поповнювався новопрославленими в інших країнах угодниками Божими, потрібно аж рішення Синоду? На це запитання архієрей відповів, що автоматично зараховувати святих до місяцеслова не можна. І тут справа не лише в тому, що в Церкві важливі питання потребують благословення вищої ієрархії. Розглядати кандидатів слід кожного зокрема, адже трапляється, що деякі особи, визнані святими сусідніми Церквами, вчиняли певні дії або допускали вислов-

лювання, що сприймаються в нас неоднозначно, викликають сум'яття. У таких випадках належить уважно обмірковувати питання, дбаючи про мир в українській православній спільноті.

Іншим рішенням члени Синоду оголосили про скликання Православного пастирсько-просвітницького форуму 29 липня цього року. Правлячі й вікарні архієреї, намісники монастирів, ректори духовних навчальних закладів, інші делеговані священнослужителі та вірні обговорюватимуть проблеми сучасного духовного просвітництва, пастирського життя, суспільної моралі. «Треба узагальнити недодрацювання, які в нас є, і знайти засоби, як їх виправити. Тобто ми думаємо про завтрашній день Церкви, думаємо, як реагувати на виклики сьогодення», – сказав владика. На форумі необхідно проаналізувати й зробити відповідні висновки стосовно життя душпастирів, яке, на жаль, не завжди чесотне, їх стосунки з парафіянами тощо. Останнє доволі наболіле для багатьох священників. «Жити справді по-християнськи – ось найбільша складність нині і для духовенства, і для вірян. У час, коли суспільство стрімко морально деградує, гріх став нормою життя, багатьом членам Церкви дуже непросто поводитись по-церковному», – підкреслив архієпископ Михаїл.

Щодо Всеукраїнського церковно-інформаційного форуму, владика втішений, що багато пропозицій волінян схвально сприйняли у Києві. Він зазначив: «Якщо на-

ші пропозиції корисні, вони обов'язково будуть утілені в майбутньому. Не всі питання можна вирішити в один день. Разом із тим, думаю, нам та й в інших єпархіях не треба чекати на черговий документ, а працювати, не ждучи, що синодальні постанови будуть підганяти з тих чи інших питань».

Коментуючи лист Синоду до Президента України Віктора Януковича, в якому висловлено сподівання на плідні, гармонійні й партнерські відносини «нашої Церкви та інших конфесій з державою», єпархіяльний архієрей зазначив: на сьогодні церковно-державні стосунки на обласному рівні нормальні. Ми не займаємося політикою, але як християни та громадяни країни й не стоїмо осторонь суспільних переживань. «Якщо державні мужі будуть діяти проти Церкви, ми будемо закликати людей відстоювати її, – наголосив владика Михаїл. – Але сьогодні я не бачу проблем у стосунках із місцевою владою. Тим більше, що новий губернатор у нас не чужак, він волинянин, добре знає особливості регіону і, переконаний, прагне потрудитися для блага Волині, а не шкодити їй. Які можуть бути в нас різнобачення? Адже і в Київського Патріархату, і в української державної влади – думка повинна бути спільна: незалежна Україна і в ній – єдина Помісна Православна Церква».

Протоієрей Віталій СОБКО

ДУХОВНА ШКОЛА

Наукова конференція

29 квітня у Волинській духовній семінарії (ВДС) пройшла науково-практична конференція «Духовна освіта на Волині в ХІ–ХХ століттях». У ній взяли участь кандидати богословських наук протоієрей Ігор Швець (ректор), Василь Лозовицький (проректор із наукової роботи), священник Віталій Клос (се-

чи то в «битві», чи то в піснях. Жодна трапеза не розпочиналася без молитви. «Від нас очікували чогось вищого, тому ми завжди були готові прийти на допомогу, коли потрібно, давали відповіді на запитання духовно-моральної тематики».

«Патріотизм священнослужителя найперше полягає у виконанні його пастирських обов'язків. Але не останніми мають бути національні цінності, якими він керується у житті. Бо лише поєднання релігійних і національних ідеалів здатне сформувати і зберегти Українську Церкву», – зазначено на сайті Volynska-seminaria.org.ua щодо цієї події.

У грі взяли участь близько 300 учнів та студентів середніх спеціальних та вищих навчальних закладів Києва, Львова, Житомира, Полтави, Черкас, Івано-

Франківська, Рівного, Кривого Рогу, Чернігова, Волинської та Рівненської областей, а також із Білорусі.

Пішки святими місцями

Вихованці ВДС, члени братств – Молодіжного православного Преподобного Миколи-Святого, князя Луцького, та Апостола Андрія Первозваного (Луцького Хрестовоздвиженського) – здійснили піше паломництво до волинських святих. Прошу, яку благословив архієпископ Михаїл, організував і очолив інспектор з питань місійної діяльності консисторії, економ семінарії протоієрей Юрій Близнюк. Долучилися до богомилля проректор Василь Лозовицький, завідувачка регентського відділу Валентина Нідзельська, насельниця луцького монастиря Святителя Василя Великого монахиня Наталія (Кудрянська).

14 травня в нижньому храмі кафедрального собору Святої Трійці ректор протоієрей Ігор Швець відправив для паломників молебень на початок усякої доброї справи, поблагословив – і вони рушили в путь.

Першою зупинкою прочан стала Миколаївська обитель у с. Жидичин (Ківерецький деканат), де православна молодь молилась на Вечірній, знайомилась із монастирським устроєм, спілкувалася на духовні теми з ченцями. За словами о. Юрія, вра-

жачим та незабутнім моментом була ночівля у наметах біля новоствореного скиту Святого Духа й відправа Опівнічної.

Наступного дня після Служби Божої вирушили до Троянця. Минаючи дорогою населені пункти, були приємно подивовані широким зацікавленням місцевих жителів до хресної ходи. Виходили їм назустріч і групи парафіян: у Ківерцях на чолі з кліриком собору Покрови Пресвятої Богородиці протоієреєм Юрієм Трокуном, у Сокиричах – з настоятелем храму Апостолів Павла й Петра священником Євгеном Рудем, який вирішив приєднатися до ходи. Увечері при вході в с. Троянець хресний хід зустрічали миряни, очолювані настоятелем парафії Святої Трійці священником Сергієм Ледвовком. Було відправлено подячний молебень. Приклавшись до чудотворної Троянецької ікони Божої Матері, богомільці читали Псалтир.

Уранці, 16 травня, відслужили Божественну Літургію і повернулися до Луцька.

Як повідомив о. Юрій Близнюк, «мета пішої ходи в тому, щоб своїм прикладом залучити якомога більше людей до відвідування святих місць, які є й у нас, на Волині. А пішки варто йти тому, що долаючи разом труднощі, люди краще зорганізуються, є можливість ліпше зрозуміти один одного, потоваришувати. Додому паломники прибули з чудовим настроєм. Кожен, розпочинаючи цю нелегку дорогу, мав якісь свої сподівання й чогось очікував, а по закінченні подорожі всі зрозуміли, що бажане отримали».

У добру путь

27 травня у ВДС відбувся черговий випуск. Із цієї нагоди архієпископ Михаїл очолив урочисту Божественну Літургію та подячний молебень у луцькому кафедральному соборі Святої Трійці. З владикою співслужили канцлер протоієрей Микола Цап, ректор семінарії протоієрей Ігор Швець, викладачі й випускники у священному стані та інше духовенство.

Після богослужіння провели урочисте зібрання в нижньому храмі собору, під час якого 15 випускників одержали дипло-

ми. Також кожному з них вручено подарунок – Службник і книгу Володимира Рожко «Православні святині історичної Волині».

Отець ректор звернувся до присутніх зі словом, у якому радо зазначив, що із стін духовної школи виходять люди, навчені високої духовності, любові до рідного краю, а також ті, котрі мають ґрунтовні знання не тільки богословського напрямку, а й світського характеру. Тому, наголосив о. Ігор, саме такі вихованці «будуть справжніми ревними пастирями Церкви Христової».

Випускників привітали проректор Василь Лозовицький, депутат облради Ігор Гузь, директор Луцької музичної школи № 1 Валентина Грисюк та один із найбільших жертводавців ВДС директор супермаркету «Нова лінія» Віктор Мозоль.

На завершення урочистої частини виступив єпархіяльний архієрей, який є і викладачем ВДС. Він підкреслив: «Ви – нова духовна хвиля української спільноти. Ви – особливі. Однак кому багато дається, з того більше і питається. Тому лише наполегливою і сумлінною працею на духовній ниві ви можете довести усім, що саме ви є тими, кого Господь обрав проповідувати Слово Боже».

Також високопреосвященний зазначив: Волинська духовна семінарія славиться тим, що дає високі знання та навчає глибоко думати. Прикладом цього є не тільки величезна кількість священнослужителів, а й семеро архієреїв – випускників цього духовного навчального закладу.

Валерія ЛЕСЮК

Світлина
інформаційної служби єпархії

кретар вченої ради Київської православної богословської академії), історик-архівіст Володимир Рожко, викладачі й вихованці ВДС, а також богослови з Рівного, Києва, Луцька. Захід благословив архієпископ Михаїл.

У доповідях ішлося про долю Православної Церкви та духовної освіти на історичній Волині, пастирські й регентсько-диаконські курси, братські школи, духовно-просвітницькі заклади. Було згадано мало-заних волинських священномучеників із містечка Тишівці, котрі були оборонцями Православної Церкви та українського народу, відомого нашого вченого професора Михайла Кобрини та інших.

Видано збірник матеріалів конференції.

Семінарська звітня

1–4 травня дванадцятьох вихованців ВДС утретє брали участь у тереновій грі «Звітня-2010», яка проходила в лісовому масиві Старовижівського району. Організатор – Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Національний альянс». Семінаристи не тільки активно відпочивали, але й зміцнювалися фізично в душі кращих повстанських традицій.

За словами учасника гри другокурсника Олександра Самелюка, інші юнаки та дівчата, почувши, що мають справу із семінаристами, намагались усяляко до них рівнятися:

Прислухайся до свого серця

Волинська духовна семінарія оголошує набір студентів на I курс денної та заочної форм навчання.

На богословське відділення приймаються особи чоловічої статі віком до 35 років з повною загальною середньою освітою, неодружені або одружені першим шлюбом. Термін навчання 4 роки; випускники одержують дипломи бакалавра богослів'я.

Вступники мають пройти співбесіду, написати диктант,

скласти усні іспити з біблійної історії, катехізису, церковного уставу, церковного співу. Абітурієнти повинні вміти читати церковнослов'янською мовою з українською вимовою.

При семінарії діє регентське відділення, яке готує регентів церковних хорів і вчителів основ християнської етики. Приймаються особи чоловічої і жіночої статей віком до 45 років із базовою або повною загальною середньою освітою. Термін навчання 3 роки. Абітурієнти повинні пройти співбесіду, написати диктант, скласти екзамен зі співу.

На період навчання вихованці забезпечуються житлом, триразовим харчуванням.

Документи приймаються до 17 серпня. Вступні випробування 20–21 серпня. Програми іспитів, перелік документів, які необхідно подати для вступу, та іншу інформацію можна одержати на сайті Volynska-seminaria.org.ua та в канцелярії семінарії за адресою: Луцьк, Градний узвіз, 5. Тел.: (0332) 72-60-72, 72-32-12, 72-44-77.

ВІТАННЯ

Висвячено

Іподиякона Василя Хринівсько-го 10 травня – на диякона, а 27-го – на священника.

Нагороджено

10 травня: палицею – намісників Замкового чоловічого монастиря Архангелів у Луцьку **ігумена Святополка (Канюку)** та Святителя Миколая Чудотворця в с. Жидичин Ківерецького дек. **ігумена Константина (Марченка)**; протоієрейством – настоятелів парафій Апостола і євангеліста Йоана Богослова в с. Уляники Рожищенського дек. **священника Мирона Цюпу**, Преображення Господнього в с. Зміїнець Луцького райдек. **священника Володимира Лозинського**, Покрови Пресвятої Богородиці в с. Журавлине Старовижівського дек. **священника Богдана Войцовича**; золотим наперсним хрестом – настоятелів парафій Апостола і євангеліста Йоана Богослова в с. Зоря та Великомученика Димитрія Солунського в с. Білин Володимирського райдек. **священника Віталія Іваніва**, Вознесіння Господнього в Устилузі Володимирського райдек. **священника Андрія Судніка**; набедренником – насельника Замкового чоловічого монастиря Архангелів у Луцьку **ієромонаха Якова (Мільяна)**; камилавкою – настоятеля парафії Успіння Пресвятої Богородиці в с. Сокол Рожищенського дек. **священника Микола Качмаря**;

13 травня: хрестом із прикрасами – настоятелів парафій Мучениці Параскеви-П'ятниці в с. Милятин Іваничівського дек.

протоієрея Василя Корецького, Святої Трійці в с. Мислині Горохівського дек. **протоієрея Василя Ціка**;

16 травня протоієрейством – настоятеля парафії Святої Трійці в с. Липини Луцького райдек. **священника Миколу Цап'юка**.

Ювілеї

Храму Різдва святого Йоана Хрестителя в с. Нові Червища Камінь-Каширського дек. (настоятель священник Олександр Лосев) 7 липня – 15 років від освячення;

храму Апостолів Петра й Павла в Ковелі (настоятель священник Олександр Доброскок) – 5 років від освячення;

священнику Романові Нестеру, настоятелів парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Крупа Луцького райдек., 5 червня – 5 років священничого служіння;

протоієрею Василеві Ціку, настоятелів парафії Великомученика Димитрія Солунського в с. Новосілки Горохівського дек., 14 червня – 40 років;

Василеві Мойсіюку, керівникові й диригенту архиєрейського хору «Оронта», 16 червня – 50 років;

в **Ольги Кісельової**, завідувачки єпархіяльним складом, 16 червня – особливий день народження;

священнику Олегові Дубенському, настоятелів парафії Великомученика Димитрія Солунського в с. Муравище Ківерецького дек., 24 червня – 15 років священничого служіння;

священнику Володимирові Курчину, настоятелів парафії Успіння Пресвятої Богородиці в с. Скригово та Святого Духа

в Берестечку Горохівського дек., 24 червня – 25 років;

священнику Романові Войнаровичу, настоятелів парафій Великомученика Димитрія Солунського в с. Гать і Святителя Миколая Чудотворця в с. Городок Луцького райдек., 26 червня – 5 років священничого служіння;

священнику Ярославові Новіцькому, настоятелів парафії Архистратига Михаїла в с. Кремиш Локачинського дек., 2 липня – 5 років священничого служіння;

протоієрею Миколі Гою, настоятелів парафії Святителя Миколая Чудотворця в Луцьку, 9 липня – 15 років священничого служіння;

протоієрею Петрові Герасимуку, настоятелів парафії Апостола і євангеліста Йоана Богослова в с. Сильно Цуманського дек., 10 липня – 35 років;

священнику Андрієві Шевчуку, клірикові парафії Великомученика Юрія Переможця у Володимирі, 10 липня – 5 років священничого служіння;

протоієрею Миколі Цап'юку, настоятелів парафії Святої Трійці в с. Липини Луцького райдек., викладачу Волинської духовної семінарії, 25 липня – 30 років;

протоієрею Віталієві Голян, настоятелів парафії Воздвиження хреста Господнього в Нововолинську, 28 липня – 30 років.

Щиросердечно вітаємо священнослужителів і мирян! Божого благословення, міцного духовного й тілесного здоров'я та всіляких гараздів!

ОФІЦІЙНО

Священника Валерія Кота звільнено від обов'язків настоятеля парафії Мучениці Тетяни Шацького лісового коледжу й призначено кліриком парафії Архистратига Михаїла в Шацьку (укази № 32, 34 від 22 квітня 2010 р.).

Священника Андрія Бойка призначено настоятелем парафії Мучениці Тетяни Шацького лісового коледжу (указ № 33 від 22 квітня 2010 р.).

Протоієрея Олега Ткачуся звільнено від обов'язків клірика собору Покрови Пресвятої Богородиці в Ківерцях і призначено настоятелем храму Преображення Господнього (нижньої церкви кафедрального собору Святої Трійці) (укази № 41, 42 від 26 квітня 2010 р.).

Священника Василя Фурмана призначено помічником ковельського районного декана (указ № 43 від 27 квітня 2010 р.).

Протоієрея Василя Ціка призначено настоятелем парафії Великомученика Димитрія Солунського в с. Новосілки Горохівського дек. (указ № 46 від 18 травня 2010 р.).

Парафію Апостола і євангеліста Луки в с. Вигуричі виведено зі складу Луцького райдек. й приєднано до Горохівського дек. (указ № 47 від 18 травня 2010 р.).

Священника Валерія Братуня звільнено від обов'язків настоятеля парафії Преподобного Серафима Саровського в с. Лемешів Горохівського дек., а **священника Ярослава Музичука** призначено на цю посаду (укази № 48, 51 від 18 травня 2010 р.).

Священника Ярослава Музичука звільнено від обов'язків настоятеля парафії Апостола і євангеліста Йоана Богослова в с. Старостав Горохівського дек. та клірика парафії Вознесіння Господнього в Горохові, а **священника Валерія Братуня** призначено на ці посади (укази № 49, 50 від 18 травня 2010 р.).

Протоієрея Андрія Ричака звільнено від обов'язків настоятеля парафії Успіння Пресвятої Богородиці в с. Городище Ковельського райдек. з правом переходу в іншу єпархію, а **священника Миколу Качмаря** призначено на цю посаду з попереднім звільненням від обов'язків настоятеля однойменної парафії в с. Сокол Рожищенського дек. (укази № 53–55 від 28 травня 2010 р.).

Священника Артема Кованського призначено настоятелем парафії Успіння Пресвятої Богородиці в с. Сокол Рожищенського дек. (указ № 56 від 28 травня 2010 р.).

• Виготовимо на замовлення плащаниці, композиції різдвяного вертепу, голгофи, воскресіння. Тел.: (050) 690-48-05, (0332) 82-51-26. Запитувати Івана чи Ірину.

ОГОЛОШЕННЯ

Слухайте самі, радьте іншим!

Щонеділі о 14.30 – православна передача «Благо» на радіостанції «Сім'я і дім» (102, 4 МГц). Автор і ведучий протоієрей Віктор Пушко пропонує розповіді про свята й тлумачення недільних євангельських читань (рубрика «Слово душпастиря»), спілкування зі священнослужителями та мирянами на актуальні теми («Варто дослухатись»), а також церковні вісті, анонси тощо.

Омолодити Білі Береги

Волинська духовна консисторія з благословіння архієпископа Михаїла вперше організовує **православний молодіжний табір**. Він діятиме з **13 по 23 липня** в урочищі Білі Береги поблизу селища Колки Маневичського деканату. В наметовому містечку, розташованому в сосновому лісі на мальовничому березі річки Стир, молодь (від 16 до 35 років) творитиме християнську спільноту, спілкуватиметься з новими друзями і, звичайно, активно відпочиватиме. У програмі: ранкові та вечірні молитви, богослужіння, бесіди зі священниками, екскурсії, спортивні та інтелектуальні ігри, пісні під гітару біля вогнища тощо.

Організаційний комітет реєструє майбутніх таборян до 10 липня. Необхідно

зголоситися за телефонами (0332) 20-00-25, (095) 5380587 (о. Юрій), (099) 4745189 (о. Віктор) або за електронною поштою volyn.tabir@ukr.net. Для реєстрації потрібно подати такі дані майбутнього учасника табору: прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, поштова й електронна адреси, телефон. Прохання зголошуватися завчасно, кількість місць обмежена!

Для участі в таборі необхідно взяти: спальний мішок, туристичний килимок, ліхтарик, спортивний одяг, купальник закритого типу/плавки, дощовик і теплий одяг на випадок негоди, одяг для богослужіння (для дівчат – довга спідниця, хустка, блуза з закритими плечима; для хлопців – штани й сорочка), засоби особистої гігієни та від комарів, аптечку, а також декілька маленьких подарунків для гри.

Доїзд: від луцького кафедрального собору Святої Трійці о 8 год 30 хв учасники централізовано автобусами їдуть до місця таборування. Повернення – 23 липня о 16 год до Луцька.

Поїздки на проживання й харчування – 270 грн.

Всеукраїнські табори

Синодальне управління у справах молоді з благословення Патріарха Філарета організовує всеукраїнські дитячий і молодіжний православні табори в сосновому бору на березі річки Ворскла – у літньому оздоровчому комплексі «Фонтан» (с. Ключівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл.). Докладніша інформація – на сайті www.pravoslavja.lutsk.ua.

рерва з 13 до 14-ї. За довідками звертатися до Богдана Тишкевича, тел. (066) 217-25-58.

• Виконуємо **реставрацію та розпис** храмів, а також реставрацію, позолоту, поскріблення євхаристійних наборів: чаш, дискосів, лжиць та іншого церковного начиння. Тел. (050) 660-53-19.

ПАЛОМНИЦТВА

21 червня – 3 липня, 5–17, 19–31 липня, 1–13 серпня, 15–27 серпня, 30 серпня – 11 вересня – до святинь Криму: Бахчисарай (Успенський монастир, Качі-Кальйон-Печерний монастир), Севастополь (Херсонес, Володимирська церква, Георгіївський монастир, Новоспаський скит), Балаклава (Інкерманський монастир), Сімферополь (Троїцький монастир, Петро-Павлівський собор, Свято-Троїцький собор – мощі Луки, каплиця (тантина) Єлени й Константина), Судак (Топловський монастир), Ялта, Фо-

рос. Зголошуватися не пізніше як за тиждень до першого дня паломництва. Вартість (проїзд, проживання та екскурсії): 1 200 грн у приватному секторі, 1 400 грн – на квартирах; діти до 10 років – 750 грн.

28 червня – до почаївських святинь: Почаївська лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни. Зголошуватися до 27 червня. Виїзд о 6.30. Повернення – о 19.00. Вартість поїздки 55 грн.

6–13 вересня – до Святої Землі: Хайфа

– долина Армагеддон – Назарет – Кана Галілейська – гора Фавор – біблійна Галілея – Ярденіт – гора Сіон – Ейн-Карем – Віфлеєм – Єрусалим – Віфанія – Юдейська пустеля – Єрихон – Мертве море – Лідда – Кумран. Подання документів на відкриття візи – до 1 серпня. Орієнтовна вартість поїздки – 1 150 доларів США (переліт, проживання, дворазове харчування, трансфер, страхування тощо).

1–7 жовтня – до святинь Грузії: Мцхета – Тбілісі – Телаві (Кажетія) – Сінарі – Ахал-

ціхе (Месхетія). Зголошуватися до 1 вересня. Обов'язково потрібен закордонний паспорт. Орієнтовна вартість поїздки – 700 доларів США (переліт, проживання, дворазове харчування, трансфер, страхування тощо).

Виїзд на всі прощі – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькій службі єпархії (головна координаторка Лариса Савчук) за тел. (0332) 71-83-77.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ
Засновник і видавець –
Управління Волинської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату
www.pravoslavja.lutsk.ua
Адреса редакції: 43025 м. Луцьк,
Градний узвіз, 1. Тел./факс: (0332) 72-21-82
pres-sluzhba@ukr.net

Свідоцтво про державну реєстрацію:
ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Віддруковано в МП «Зоря»
м. Луцьк, просп. Волі, 2. Тел. (0332) 77-41-17
Наклад 4000 пр. Ціна за домовленістю
Зам. № 341 від 16.06.2010 р.

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ
Часопис Волинської єпархії Київського Патріархату
Передплатний індекс 91241
Засновник і видавець –
Управління Волинської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату
www.pravoslavja.lutsk.ua
Адреса редакції: 43025 м. Луцьк,
Градний узвіз, 1. Тел./факс: (0332) 72-21-82
pres-sluzhba@ukr.net

Головний редактор Андрій ГНАТЮК

Редакція:

протоієрей Віталій СОБКО (заст. головного редактора), **Валерія ЛЕСЮК** (відповідальний секретар), **священник Андрій РОТЧЕНКОВ** (редактор дитячої сторінки), **Віктор ГРЕБЕНЮК** (літературний редактор і коректор), **Олександр БІЛЬЧУК** (верстка, «ІНЦІАЛ»), **Галина МЕЛЬНИК** (набір).

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів публікацій, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.